

JOULURAUHAA! (Luuk.2:1-20)*"Minä annan teille tulevaisuuden ja toivon."
Jer.29:11*

Elämme aikakautta, joka koettelee monia perheitä - vain pienen ihmisjoukon hillittömän ahneuden vuoksi. Satoja perheitä on kohdannut suru työpaikan menettämisen vuoksi. Huoli perheen elannosta ja kaikkien pakollisten maksujen maksamisesta painavat mieltä. Laman nimissä pörssiyhtiöt saavat säätää asioitansa pienen ihmisen kustannuksella. Siinä ei tunneta sääliä, vaan heitetään työntekijä armotta ulos ja ne jotka saavat jäädä, heidän päälleen sälytetään yhä vain suurempia työtaakkoja. Mikä tätä maailmaa riepo? Mikä saa ihmisen niin ahneeksi, että hän on valmis uhraamaan lähimmäisen rakkauden? Onko niin, että Jumalattomalla ihmisellä ei ole muuta, kuin elää vain rahan hillittömän haalimisen vuoksi?

Tämän pimeän ajan keskelle pitäisi löytää toivoa, joitain kiinnekohtia, mihin voisi tarttua. Mikä voisi olla enemmän kuin kipu? Mikä toisi lohtua murheeseen omaisen nukkuessa pois? Mikä lieventäisi kuumeisen tuskia? Millä hoitaa kipeää sielua rikkiäisissä suhteissa? Mikä saa toisen laulamaan iloisena Joululauluja ja toisen taas tarttumaan viinapulloon?

- Näiden kysymysten keskelle Jeesus lausuu yli ymmärryksen käyvät sanat. Ne vain tunkeutuvat ylikuonnollisella tavalla ihmisen elämään tuoden sisäiseen maailmaan todellisen joulurauhan. Jeesus sanoo meille tänä jouluna; *"Rauhan Minä jätän teille: Minun rauhani - sen Minä annan teille. En Minä anna teille, niin kuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkään peljätkö."* (Joh.14:27) - Siis juuri sama sanoma, minkä jouluevankeliumista saamme lukea; "Mutta enkeli sanoi heille:

"Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa." Luuk.2:10-11

Joulurauha lepää siis sanoissa, jotka ovat lähtöisin Jumalan Pojan sovitusyöstä ja Jumalan suunnitelmasta sovittaa maailman synti. Jumala antoi tämän lupauksen profeetoilleen sanomassaan;

Juuri tätä toivoa tarvitsemme kaikkein kipeimmin näissä hankalissa elämämme vaiheissa. Se herättää luottamusta ja tietoisuutta siihen, että Jumala kyllä kykenee pitämään meistä huolta. Jumalan rakkaus Jeesuksen kautta poistaa siis pelon ja tilalle saamme todellisen sielurauhan.

Oletko asettanut elämäsi Jumalan varaan? Oletko laskenut perustuksesi Kristus-kalliolle?

Haluan rohkaista sinua ajattelemaan elämäsi Kristuksen varassa koska Jeesus on todellinen ystävä. Hänen kanssaan jaksat käydä läpi työttömyyden tuoman turhautumisen. Hän on vierelläsi silloinkin kun sinuun sattuu pahasti. Hän, toivon tuoja, auttaa sinua johdattaen elämäsi eteenpäin.

Uskovaisina kohtaamme samat kivut ja haasteet kuin muutkin ihmiset, mutta voimme turvautua kaikessa Jumalaan ja Hänen sanansa lupauksiin. Hän on luvannut auttaa jokaista, joka hätänsä keskellä huutaa Herran puoleen. Saamme siis tuntea elämämme keskellä suuren siunauksen armonsa tuntemisen kautta.

"Kun kaikki horjuu ja maahan sortuu, niin sana Herran, se kestää ain! Kun tähdet sammuu ja yö kaiken peittää, ei horju sana Herran!"

Tämän toivorikkaan sanoman äärellä haluan johdatella meitä viettämään rauhallista Joulua. Toivotan kaikille ihmisille joulun Herran, Jeesuksen Kristuksen läsnäoloa. Olkoon Hänen armonsa runsaus meidän kaikkien kanssa.

Kiitos Jeesus jälleen kerran kuluneesta vuodesta!

Kiitos iloista ja suruista matkan varrella, kiitos, että olet auttanut tähän päivään saakka.

Kiitos myös, että tulevaisuuteni ja toivoni lepää Sinussa!

- Auta minua, niin olen autettu, paranna minut, niin olen parannettu!

Anna minun nähdä jälleen autuutesi ilo!

Siunaa jokaista ihmistä, joka joutuu elämään surun ja toivottomuuden keskellä.

Tuo valosi, kirkkautesi ja valaise elämämme ihmeellisellä läsnäolollasi. "Aamen."

Pasi Kallio (Solujohtaja/nettityöntekijä, Seinäjoen helluntaiseurak.)

Jouluevankeliumi:

Ja tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustukselta kävi käsky, että kaikki maailma oli verolle pantava. Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Kyreniuksen ollessa Syyrian maaherrana. Ja kaikki menivät verolle pantaviksi, kukin omaan kaupunkiinsa. Niin Joosefin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jonka nimi on Beetelehem, hän kun oli Daavidin huonetta ja sukua, verolle pantavaksi Marian, kihlattunsa, kanssa, joka oli raskaana. Niin tapahtui heidän siellä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika tuli. Ja hän synnytti pojan, esikoisensa, ja kapaloi hänet ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut sijaa majatalossa. Ja sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa. Niin heidän edessään seisoi Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he peljästyivät suuresti. Mutta enkeli sanoi heille: "Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle: teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa." Ja yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat: "Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!" Ja kun enkelit olivat menneet paimenten luota taivaaseen, niin nämä puhuivat toisilleen: "Menkäämme nyt Beetelehiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti." Ja he menivät kiiruhtaen ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. Ja kun he tämän olivat nähneet, ilmoittivat he sen sanan, joka oli puhuttu heille tästä lapsesta. Ja kaikki, jotka sen kuuluivat, ihmettelivät sitä, mitä paimenet heille puhuivat. Mutta Maria kätki kaikki nämä sanat ja tutkisteli niitä sydämessänsä. Ja paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, minkä olivat kuulleet ja nähneet, sen mukaan kuin heille oli puhuttu.